

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΣΕ ΕΛΑΣΣΟΝΑ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΘΕΣΗ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 2 Δεκεμβρίου 2015, με την εξής σύνθεση : Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, Πρόεδρος, Σωτηρία Ντούνη και Μαρία Βλαχάκη, Αντιπρόεδροι, Γεώργιος Βοΐλης, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Ασημίνα Σαντοριναίου, Ευαγγελία - Ελισάβετ Κουλουμπίνη (εισηγήτρια), Κωνσταντίνα Ζώη, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Γεωργία Τζομάκα, Θεολογία Γναρδέλλη, Κωνσταντίνος Εφεντάκης, Αγγελική Πανουτσακοπούλου, Δημήτριος Τσακανίκας και Ασημίνα Σακελλαρίου, Σύμβουλοι. Επίσης μετείχαν οι Σύμβουλοι Δέσποινα Τζούμα, Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου, Κωνσταντίνος Παραθύρας και Αργυρώ Μαυρομμάτη ως αναπληρωματικά μέλη. Γραμματέας η Ελένη Αυγουστόγλου.

Γενικός Επίτροπος Επικρατείας : Μιχαήλ Ζυμής.

Για να δικάσει την από 1-10-2013 (αριθμ. κατάθ. .../20143) αίτηση του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, με την επωνυμία «...», όπως νόμιμα εκπροσωπείται, το οποίο παραστάθηκε δια δηλώσεως του άρθρου 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δικ. της πληρεξούσιας δικηγόρου του Αναστασίας Μακαρούνη (ΔΣΑ/16621).

Κ α τ ά της Ε. Κ. του ..., η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Γεωργίου Αντωνακόπουλου (ΔΣΑ/19464).

Το Ελληνικό Δημόσιο, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό των Οικονομικών, παραστάθηκε δια του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Νικολάου Καραγιώργη.

Με την αίτηση αυτή το αιτούν επιδιώκει την αναίρεση της 2504/2013 απόφασης του IV Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Με την αναιρεσιβαλλόμενη (2504/2013) απόφαση του IV Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου έγινε δεκτή η έφεση της ήδη αναιρεσίβλητης κατά της .../2007 καταλογιστικής απόφασης των επιθεωρητών του Σώματος Επιθεωρητών Υγείας και Πρόνοιας (Σ.Ε.Υ.Υ.Π.) του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης με την οποία καταλογίστηκε υπέρ του ... και εις βάρος της αναιρεσίβλητης, υπό την ιδιότητά της ως υπολόγου χρηματικών ενταλμάτων προπληρωμής, το συνολικό ποσό των 15.005,08 ευρώ .

Με την αίτηση που κρίνεται και για τους λόγους που αναφέρονται σ' αυτή ζητείται η αναίρεση της προαναφερόμενης απόφασης του IV Τμήματος.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε το Δικαστήριο άκουσε :

Την πληρεξούσια δικηγόρο του αναιρεσειόντος Ν.Π.Δ.Δ., η οποία με την από 1-12-2015 δήλωσή της, κατά το άρθρο 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δικ., ζήτησε να συζητηθεί η υπόθεση, χωρίς την παρουσία της και να γίνει δεκτή η αίτηση αναίρεσης.

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο της αναιρεσίβλητης, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της αίτησης αναίρεσης.

Τον Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, για το Ελληνικό Δημόσιο, που ζήτησε την παραδοχή της αίτησης αναίρεσης. Και

Το Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος ανέπτυξε την από 2-12-2015 γνώμη του και πρότεινε την παραδοχή της αίτησης αναίρεσης και την αναπομπή της υπόθεσης στο IV Τμήμα.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, με παρόντα τα τακτικά μέλη που έλαβαν μέρος στη συζήτηση της υπόθεσης, εκτός από την Αντιπρόεδρο Σωτηρία Ντούνη και τους Συμβούλους Γεώργιο Βοΐλη, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Κωνσταντίνα Ζώη, Ασημίνα Σακελλαρίου και Δέσποινα Τζούμα (αναπληρωματικό μέλος), που είχαν κώλυμα (άρθρα 11 παρ. 2 του ν. 4129/2013 και 78 παρ. 2 του π.δ. 1225/1981). Για τη νόμιμη συγκρότηση της Ελάσσονος Ολομέλειας, στη διάσκεψη μετείχαν επίσης οι Σύμβουλοι Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου, Κωνσταντίνος Παραθύρας και Αργυρώ Μαυρομμάτη (αναπληρωματικά μέλη).

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο,

Αποφάσισε τα ακόλουθα :

1. Για την άσκηση της υπό κρίση αίτησης δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου (άρθρο 73 του ν. 4129/2013 περί Κώδικος Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο).

2. Με την αίτηση αυτή ζητείται παραδεκτός η αναίρεση της 2504/2013 απόφασης του IV Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με την οποία έγινε δεκτή η έφεση της ήδη αναιρεσίβλητης κατά της .../9-8-2007 καταλογιστικής απόφασης των επιθεωρητών του Σώματος Επιθεωρητών Υπηρεσιών Υγείας και Πρόνοιας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Με την

πληττόμενη απόφαση καταλογίστηκε σε βάρος της αναιρεσίβλητης και υπέρ του αναιρεσείοντος ν.π.δ.δ., υπό την ιδιότητα της πρώτης ως υπολόγου χρηματικών ενταλμάτων προπληρωμής, το συνολικό ποσό των 15.005,08 ευρώ, το οποίο αναλύεται σε 14.976,70 ευρώ, που αντιστοιχούν σε προσαυξήσεις παρανόμως παρακρατηθέντος ποσού ύψους 32.669,44 ευρώ, από το οποίο η αναιρεσίβλητη επέστρεψε το ποσό των 32.641,06 ευρώ και σε 28,38 ευρώ που συνιστά την κύρια οφειλή και αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ του φερόμενου ως παρανόμως παρακρατηθέντος ποσού και εκείνου που τελικώς επεστράφη από αυτήν. Με τον μοναδικό προβαλλόμενο λόγο αναίρεσης το αναιρεσείον ν.π.δ.δ. ζητεί την αναίρεση της ως άνω αποφάσεως, προβάλλοντας ότι κατά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, υπό την ειδικότερη εκδοχή της εσφαλμένης ερμηνείας και πλημμελούς εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 5 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 6 παρ.2 της κυρωθείσας με το ν.δ. 53/1974 Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.) το Τμήμα έκρινε ότι, δεν μπορεί να αποστεί από την κρίση της .../2007 αθωωτικής απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, λόγω του απορρέοντος από αυτήν δεδικασμένου και κατά παραδοχή της ασκηθείσας από την ήδη αναιρεσίβλητη εφέσεως ακύρωσε τον επιβληθέντα σε βάρος της καταλογισμό, ενώ το περιεχόμενο αυτής θα έπρεπε να συνεκτιμηθεί με τα λοιπά στοιχεία του φακέλου.

3. Από τις διατάξεις των άρθρων 17, 18, 32 και 35 του ν.δ/τος 496/1974 «Περί Λογιστικού των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου» (ΦΕΚ Α' 204) συνάγονται τα ακόλουθα: Υπόλογος Ν.Π.Δ.Δ. είναι αυτός που διαχειρίζεται

έστω και χωρίς νόμιμη εξουσιοδότηση, χρήματα, αξίες ή υλικό που ανήκει σε Ν.Π.Δ.Δ. καθώς και κάθε άλλος θεωρούμενος από το νόμο ως υπόλογος Ν.Π.Δ.Δ.. Σε περίπτωση που προκαταβάλλεται από το Ν.Π.Δ.Δ. χρηματικό ποσό με την έκδοση χρηματικού εντάλματος προπληρωμής (Χ.Ε.Π.) υπόλογος είναι εκείνος στο όνομα του οποίου εκδίδεται, κατόπιν απόφασης του οικείου διατάκτη, το χρηματικό ένταλμα, ο οποίος καταλογίζεται σε περίπτωση διαπίστωσης ελλείμματος στη διαχείριση του προϊόντος αυτού. Εξάλλου, έλλειμμα καταλογιστέο στον υπόλογο από τα αρμόδια κατά περίπτωση όργανα δημιουργείται στην περίπτωση κατά την οποία τα δικαιολογητικά των οικείων δαπανών δεν στηρίζονται στο νόμο (παρατύπως εκδοθέντα, ελλιπή, πλαστά ή νοθευμένα). Περαιτέρω, το π.δ. 470/1975 (ΦΕΚ Α' 148), με το οποίο ορίζονται οι υποχρεώσεις και οι ευθύνες των υπολόγων των Ν.Π.Δ.Δ. από Χ.Ε.Π., ορίζει ότι κάθε πληρωμή που ενεργείται από τον υπόλογο Χ.Ε.Π. πρέπει να στηρίζεται σε πλήρη και νόμιμα δικαιολογητικά (άρθρο 6 παρ. 1). Εάν πριν από την λήξη της προς απόδοση λογαριασμού ταχθείσας προθεσμίας εκπληρωθεί ή ματαιωθεί ο σκοπός για τον οποίο εκδόθηκε το χρηματικό ένταλμα προπληρωμής και δεν προβλέπεται να ενεργηθεί άλλη πληρωμή, ο υπόλογος υποχρεούται να επιστρέψει αμελλητί το αδιάθετο ποσό του εντάλματος και να προβεί σε απόδοση λογαριασμού, χωρίς να περιμένει τη λήξη της προθεσμίας αυτής (άρθρο 2 παρ. 2). Την ίδια υποχρέωση υπέχει και ο υπόλογος στην περίπτωση κατά την οποία παρακρατεί αδικαιολόγητα στα χέρια του τα χρήματα εκ του ποσού του χρηματικού εντάλματος, το οποίο διαχειρίζεται, εφόσον αυτά δεν προορίζονται για την κάλυψη άμεσων και επιτακτικών αναγκών (άρθρο 2 παρ.

3). Για κάθε ποσό το οποίο βρίσκεται στα χέρια του υπολόγου, κατά παράβαση των ως άνω διατάξεων (άρθρο 2 παρ. 2 και 3), οφείλεται και προσαύξηση, λόγω εκπροθέσμου επιστροφής, η οποία ανέρχεται σε ποσοστό 2% επί του ποσού αυτού για κάθε μήνα καθυστέρησης (άρθρο 2 παρ.4).

4. Στο άρθρο 6 παρ. 2 της Σύμβασης που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 «για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών» (Ε.Σ.Δ.Α.), η οποία κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974 (ΦΕΚ Α' 256), ορίζονται τα ακόλουθα: «Πάν πρόσωπον κατηγορούμενον επί αδικήματι τεκμαίρεται αθώο μέχρι της νομίμου αποδείξεως της ενοχής του». Με τη διάταξη αυτή κατοχυρώνεται το τεκμήριο αθωότητας του κατηγορουμένου ως μια διαδικαστική εγγύηση την οποία επιβάλλει ο σεβασμός της προσωπικότητας αυτού, όταν για το ίδιο αδίκημα σε πρότερη ποινική διαδικασία έχει εκδοθεί γι' αυτόν αθωωτική απόφαση, η οποία δεν είναι απαραίτητο να έχει καταστεί αμετάκλητη. Για την ενεργοποίηση της θεμελιώδους αυτής δικονομικής εγγύησης και τον έλεγχο της πιθανής παραβίασής της απαιτείται οι παρεπόμενες της ποινικής δίκης δικαστικές ή ακόμα και διοικητικές διαδικασίες που δεν είναι ποινικές να παρουσιάζουν συνάφεια με την προηγηθείσα ποινική δίκη, υπό την έννοια της ταυτόσημης αντικειμενικής και υποκειμενικής υπόστασης των αδικημάτων για τα οποία, αυτός που την επικαλείται, διώκεται. Στην περίπτωση κατά την οποία διαπιστωθεί η εν λόγω συνάφεια, η οποία προϋποθέτει ουσιαστικό έλεγχο των πραγματικών στοιχείων της διαφοράς, το διοικητικό δικαστήριο ή το διοικητικό όργανο οφείλει να απόσχει από τη διατύπωση κρίσης ή και αιτιολογίας, η οποία θα έθετε, εν αμφιβόλω, το

αθωωτικό αποτέλεσμα της οικείας ποινικής διαδικασίας. Όπως γίνεται παγίως δεκτό από το Ελεγκτικό Συνέδριο (βλ. αποφ. Ολ. Ελ.Συν. 2679/2016, 1808/2014, 542/2013, 1034/2011), η διαδικαστική αυτή εγγύηση δεν παραβιάζεται όταν η μεταγενέστερη της αθωωτικής απόφασης διαφορετική δικαστική κρίση στηρίζεται σε διαφορετική νομική βάση και αφορά σε άλλη μορφή ή άλλο χαρακτήρα ευθύνης του αθωωθέντος με συνέπεια να παρουσιάζει αυτοτέλεια σε σχέση με την ποινική διαδικασία. Βασικό επιχείρημα για την αυτονόμηση της δημοσιονομικής δίκης έναντι της ποινικής είναι ότι ο υπόλογος που αθώθηκε σε ποινική δίκη φέρει δημοσιονομική ευθύνη για έλλειμμα που διαπιστώθηκε στη διαχείρισή του και η ευθύνη του θεμελιώνεται σε διαφορετικές προϋποθέσεις αυτοτελείς σε σχέση με αυτές της ποινικής ευθύνης, αφού αυτή δεν έχει κατασταλτικό σκοπό, αλλά αποσκοπεί στη αποκατάσταση του ελλείμματος που έχει δημιουργηθεί στη διαχείριση αυτού. Η δέσμευση του Ελεγκτικού Συνεδρίου από τη αθωωτική ποινική απόφαση συντρέχει αποκλειστικά και μόνο υπό την προϋπόθεση ότι τα πραγματικά περιστατικά για τα οποία διώχθηκε ποινικά το προτεινόμενο προς καταλογισμό πρόσωπο, αλλά αθώθηκε, έστω και λόγω αμφιβολιών, ταυτίζονται πλήρως με αυτά στα οποία στηρίζεται ο καταλογισμός του. Αυτό συμβαίνει όταν η παρεπόμενη δημοσιονομική δίκη προϋποθέτει την εξέταση της προηγηθείσας κρίσης του ποινικού δικαστηρίου ή όταν το αρμόδιο δικαστήριο εξετάσει εκ νέου τα αποδεικτικά στοιχεία που έλαβε υπόψη του το ποινικό δικαστήριο ή κρίνει ξανά τη συμμετοχή του προσώπου σε μια από τις πράξεις που οδήγησαν στην καταδίκη του. Μόνο εφόσον ο σύνδεσμος ανάμεσα στην ολοκληρωθείσα ποινική

διαδικασία και στην δημοσιονομική δίκη επιβεβαιωθεί, τότε η κρίση στα πλαίσια της δεύτερης δίκης θα ελεγχθεί για την παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 2 της Ε.Σ.Δ.Α. και δη, το αν με την επίδικη κρίση παραβιάστηκε η προηγούμενη αθώωση του υπολόγου (βλ. αποφάσεις ΕΔΔΑ, Σταυρόπουλος κατά Ελλάδος, 27-9-2007, Konstas κατά Ελλάδος, 24-5-2011, Rushiti κατά Αυστρίας, 21-3-2000, Lamana κατά Αυστρίας, 10-7-2001, Allen κατά Ηνωμένου Βασιλείου (Τμήμα ευρείας σύνθεσης), 12-7-2013).

5. Στην προκειμένη υπόθεση, με την προσβαλλόμενη απόφαση έγιναν δεκτά, κατά την ανέλεγκτη περί πράγματα κρίση του δικάσαντος Τμήματος, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Η εκκαλούσα, υπάλληλος του ... (...), είχε οριστεί κατά το χρονικό διάστημα από 1-7-1990 έως 5-11-2001 με διαδοχικές αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού, υπόλογος χρηματικών ενταλμάτων προπληρωμής (ΧΕΠ), με αντικείμενο την καταβολή ταχυδρομικών τελών. Το έτος 2001, με αφορμή τα δικαιολογητικά πληρωμής (αποδείξεις ταχυδρομικών τελών) που υπέβαλε η ανωτέρω στη Διεύθυνση Οικονομικού - Τμήμα Λογιστικών Διαδικασιών, διαπιστώθηκε, μετά από έλεγχο της προς τούτο αρμόδιας υπαλλήλου, ότι το κόστος των τελών που αναγραφόταν στις αποδείξεις πληρωμής ήταν ιδιαίτερα υψηλό σε σχέση με το κόστος που είχε καταβάλει η ίδια για αποστολή του προσωπικού της φακέλου. Ακολούθως, συστάθηκε τριμελής επιτροπή για να ερευνήσει σε βάθος όλα τα Χ.Ε.Π. ταχυδρομικών τελών και τα συνημμένα σ' αυτά δικαιολογητικά πληρωμής. Η επιτροπή αυτή, μετά το πέρας του ελέγχου, συνέταξε την .../10-12-2001 έκθεση, στην οποία αναφέρεται ότι διαπιστώθηκαν σοβαρότατες ανωμαλίες στη διαχείριση των

χρημάτων που είχε στη διάθεσή της η εκκαλούσα και συγκεκριμένα ότι αυτή υπεξείρεσε το ποσό των 11.822.443 δραχμών (34.695,36 ευρώ), το οποίο προέκυψε από το σύνολο των παραπονημένων αποδείξεων πληρωμής. Η εκκαλούσα κατέθεσε στο ταμείο του ... στις 28-12-2001 το ποσό των 11.122,443 δραχμών, με ισόποση τραπεζική επιταγή της ... Τράπεζας μετά από αφαίρεση ποσού 700.000 δραχμών το οποίο είχε ήδη καταθέσει στα ... στις 8-11-2001. Ακολούθως, ανατέθηκε στους επιθεωρητές του Σ.Ε.Υ.Υ.Π. η διενέργεια οικονομικού ελέγχου αναφορικά με τη διαχείριση από την εκκαλούσα του συνόλου των Χ.Ε.Π. πληρωμής των ταχυδρομικών τελών. Οι ως άνω επιθεωρητές συνέταξαν σχετικά την .../29-10-2004 έκθεση ελέγχου στην οποία περιέχονται οι ακόλουθες διαπιστώσεις: 1) ότι είχε γίνει παραποίηση των αποδείξεων καταβολής ταχυδρομικών τελών, με εμφανείς διορθώσεις στο καταβληθέν ποσό, 2) ότι είχε γίνει παραποίηση του βάρους των δεμάτων, προκειμένου αυτό να πλησιάζει, κατά το δυνατόν, με το αναγραφόμενο παραπονημένο κόστος, 3) ότι είχαν γίνει προσθήκες ιδιαίτερα στις αποστολές «...», επιπλέον αποστολών δεμάτων, με τη συμπλήρωση και άλλου ή άλλων προορισμών και των αντίστοιχων ποσών, στις αποδείξεις εκείνες όπου δεν είχε αναγραφεί από τον ταχυμεταφορέα το συνολικό ποσό της απόδειξης, 4) ότι οι αντίστοιχες παραποιήσεις παρατηρήθηκαν και στις αποστολές δεμάτων που έγιναν μέσω των εταιρειών courier, 5) ότι ο αριθμός των αποδείξεων που εμφανίζονται να έχουν παραποιηθεί ανέρχονταν συνολικά σε 1273, εκ των οποίων, οι 687 αφορούσαν αποστολές μέσω των ... και οι λοιπές 586 αποστολές μέσω της υπηρεσίας «...», ενώ για 368 αποδείξεις που αντιπαραβλήθηκαν από

τα ... (των ετών 1998-2001) διαπιστώθηκε ότι δεν υπήρχε ταύτιση με τα ποσά που απέδιδε η εκκαλούσα, 6) ότι από τα στοιχεία που απέστειλε η εταιρεία «...» και αφορούσαν αποστολές «...», οι χρεώσεις που είχαν γίνει στην καρτέλα πελάτη ... που τηρούσε η εταιρεία δεν συμφωνούσαν με τα ποσά που κατέβαλε ο ... και αναγράφονταν στις αποδείξεις που φαίνεται ότι είχαν παραποιηθεί, 7) ότι το κόστος των αποστολών «...», βάσει των οικείων τιμοκαταλόγων της εταιρείας «...» ουδόλως συμφωνούσε με το αναγραφόμενο κόστος αποστολής στις παραποιημένες αποδείξεις καταβολής ταχυδρομικών τελών και 8) ότι στις παραποιημένες αποδείξεις έτους 1990, το πραγματικό κόστος χρέωσης ... φαινόταν καθαρά κοιτάζοντας κάποιος από το πίσω μέρος της απόδειξης, διότι οι αποδείξεις εκείνο το χρονικό διάστημα εκδίδονταν σε καρμπονιζέ χαρτί, με αποτέλεσμα η τιμή να αποτυπώνεται και στις δύο πλευρές αυτής. Οι ως άνω επιθεωρητές, αφού προέβησαν στη σύνταξη συγκεντρωτικών καταστάσεων των παραποιημένων αποδείξεων καταβολής ταχυδρομικών τελών, ανέγραψαν στα συμπεράσματά τους ότι οι εν λόγω αποδείξεις «της χρονικής περιόδου 1990 έως 2001 έχουν παραποιηθεί από την υπόλογο κ. Ε. Κ.» με τους τρόπους που προαναφέρθηκαν και προσδιόρισαν την «προκύπτουσα διαφορά που υπεξαίρεσε» η εκκαλούσα σε 11.132.113 δραχμές. Περαιτέρω, λαμβάνοντας υπόψη ότι η εκκαλούσα είχε ήδη καταβάλει ποσό 11.122.443 δραχμών, πρότειναν να καταλογισθεί σε βάρος της η προκύπτουσα διαφορά, εκ ποσού 9.670 δρχ. ή 28,38 ευρώ καθώς και να υπολογισθούν οι νόμιμες προσαυξήσεις στο «υπεξαίρεθέν ποσό». Στη συνέχεια, σε εκτέλεση της .../26-3-2007 εντολής του Γενικού Επιθεωρητή του Σ.Ε.Υ.Υ.Π., οι ίδιοι ως άνω επιθεωρητές

συνέταξαν την .../3-5-2007 έκθεση ελέγχου, βάσει της οποίας οι αναλογούσες στο ως άνω ποσό προσαυξήσεις υπολογίστηκαν στο ποσό των 14.976,70 ευρώ, σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 4 του π.δ. 470/1975, στο οποίο προστέθηκε, κατά τα αναφερόμενα, η διαφορά των 28,38 ευρώ που συνιστά την κύρια οφειλή και δεν επεστράφη από την εκκαλούσα το έτος 2001. Ενόψει αυτών εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία καταλογίστηκε σε βάρος της εκκαλούσας το ποσό των 15.005,08 ευρώ, με την αιτιολογία ότι «το διάστημα κατά το οποίο εκτελούσε χρέη υπολόγου χρηματικών ενταλμάτων προπληρωμής ταχυδρομικών τελών ... παράνομα είχε παρακρατήσει ποσό, συνολικού ύψους 11.132.113 δρχ. ... από το οποίο επέστρεψε ποσό 11.122.443 δρχ. ... και οφείλει επιπλέον την διαφορά των 28,38 ευρώ καθώς και το ποσό των 14.976,70 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί στις προσαυξήσεις του ανωτέρω καταλογισθέντος ποσού». Παράλληλα με την προαναφερθείσα διοικητική διαδικασία κατά της εκκαλούσας ασκήθηκε ποινική δίωξη για τα αδικήματα: 1) της πλαστογραφίας μετά χρήσεως κατ' εξακολούθηση, κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια άνω των 5.000.000 δρχ. και 2) της απάτης κατ' εξακολούθηση, κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια άνω των 5.000.000 δρχ.. Με την .../2007 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών που κατέστη αμετάκλητη η εκκαλούσα κηρύχθηκε αθώα, λόγω αμφιβολιών, για τις ανωτέρω πράξεις. Ειδικότερα κηρύχθηκε αθώα : 1) Του ότι «κατά το χρονικό διάστημα από 3-6-1999 μέχρι 5-11-2001, με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ιδίου εγκλήματος νόθευσε με πρόθεση έγγραφα με σκοπό να παραπλανήσει με τη χρήση τους άλλους, σχετικά με γεγονότα που μπορούν να έχουν έννομες συνέπειες. Ακολούθως, προέβη σε χρήση των

πλαστών αυτών εγγράφων, σκοπεύοντας να προσπορίσει στον εαυτό της περιουσιακό όφελος και να βλάψει τους άλλους, το δε συνολικό όφελος και η αντίστοιχη ζημιά υπερβαίνουν το ποσό των πέντε εκατομμυρίων δραχμών, είναι δε δράστης που διαπράττει πλαστογραφίες κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια. Συγκεκριμένα, έχοντας την ιδιότητα του υπαλλήλου του ... (...) και έχοντας οριστεί υπόλογος χρηματικών ενταλμάτων προπληρωμής ταχυδρομικών τελών, που ο εν λόγω οργανισμός πλήρωνε για την διεκπεραίωση της αλληλογραφίας του και την αποστολή δεμάτων, εκδίδοντας τα αντίστοιχα εντάλματα προπληρωμής με βάση τα δικαιολογητικά και τις αποδείξεις που η κατηγορουμένη συγκέντρωνε, παραποίησε αποδείξεις ταχυδρομικών τελών που είχαν εκδοθεί από τους αντίστοιχους φορείς που διενεργούσαν τις ταχυδρομικές αποστολές που πραγματοποιήθηκαν από τα ... και μέσω της υπηρεσίας «...» με εμφανείς διορθώσεις στο καταβληθέν ποσό ... Η κατηγορουμένη προέβη στα ανωτέρω με σκοπό να παραπλανήσει τα αρμόδια όργανα του ... (...) ότι οι παραπάνω ενδείξεις ήταν ορθές, δηλαδή ότι αποτελούσαν πράγματι περιεχόμενο των ως άνω αποδείξεων ταχυδρομικών τελών, με αποτέλεσμα τα όργανα του ..., θεωρώντας ότι όσα περιέχονται στις συγκεκριμένες αποδείξεις ταχυδρομικών τελών ήταν αληθή, προερχόμενα από φορείς που είχαν διενεργήσει τις ταχυδρομικές αποστολές, να διαμορφώνουν αντιστοίχως και τα ποσά που αναγράφονταν και πληρώνονταν στην κατηγορουμένη με τα εν λόγω χρηματικά εντάλματα, το συνολικό ποσό που προσπορίστηκε η ίδια ανέρχεται συνολικά σε 8.785.836 δραχμές, ήδη σε 25.783,82 ευρώ. Ακολούθως, έκανε χρήση των κατά τα ανωτέρω νοθευμένων εγγράφων δεδομένου ότι με βάση αυτές εκδόθηκαν τα

αντίστοιχα χρηματικά εντάλματα προπληρωμής και η ίδια εισέπραξε τα ποσά αυτών ...». 2) Του ότι «κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-1992 μέχρι 5-11-2001, με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση ενός και του αυτού εγκλήματος με σκοπό να αποκομίσει η ίδια παράνομο περιουσιακό όφελος έβλαψε ξένη περιουσία πείθοντας κάποιον σε πράξη με την εν γνώσει παράσταση ψευδών γεγονότων σαν αληθινών, είναι δε δράστης που ενεργεί απάτες κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια και το συνολικό όφελος και η αντίστοιχη συνολική ζημία υπερβαίνουν το ποσό των πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) δραχμών ... Συγκεκριμένα, ενεργώντας ως υπόλογος χρηματικών ενταλμάτων προπληρωμής ταχυδρομικών τελών, που ο ... (...) πλήρωνε για την διεκπεραίωση της αλληλογραφίας του και την αποστολή δεμάτων και έχοντας προβεί στη νόθευση ... αποδείξεων ταχυδρομικών τελών, που είχαν εκδοθεί από τους αντίστοιχους φορείς που διενεργούσαν τις ταχυδρομικές αποστολές παρέστησε ψευδώς στα αρμόδια όργανα του εν λόγω Οργανισμού (...) ότι οι παραπάνω ενδείξεις τις οποίες η ίδια μετά από παραποιήσεις εμφάνιζε ότι ήταν οι ορθές, δηλαδή ότι αποτελούσαν πράγματι περιεχόμενο των ως άνω αποδείξεων ταχυδρομικών τελών και ότι οι δαπάνες καταβολής των ταχυδρομικών τελών ήταν οι αναγραφόμενες σε αυτές. Με τον τρόπο αυτό έπειθε τα εν λόγω όργανα ότι όσα περιέχονται στις συγκεκριμένες αποδείξεις ταχυδρομικών τελών ήταν αληθή και προερχόμενα πράγματι από τους φορείς που είχαν διενεργήσει τις ταχυδρομικές αποστολές και έτσι εκείνα προέβαιναν στην έκδοση των ως άνω χρηματικών ενταλμάτων διαμορφώνοντας αντιστοίχως και τα ποσά που αναγράφονταν και πληρώνονταν με τα χρηματικά εντάλματα

στην κατηγορουμένη, η οποία καρπώνονταν κάθε φορά τη διαφορά μεταξύ των ποσών που αντιστοιχούσαν στις πραγματικές δαπάνες για τα ταχυδρομικά τέλη και των ποσών που αναγράφονταν στα οικεία χρηματικά εντάλματα, το δε συνολικό ποσό ανέρχεται σε 11.112.113 δραχμές (32.610,75 ευρώ) ... Με βάση τις παραδοχές αυτές το Τμήμα έκρινε ότι εφόσον οι ποινικά κολάσιμες πράξεις για τις οποίες αθώθηκε η εκκαλούσα από το ποινικό δικαστήριο (πλαστογραφία μετά χρήσεως κατ' εξακολούθηση, κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια και απάτη κατ' εξακολούθηση, κατ' επάγγελμα και κατά συνήθεια) έχουν, όσον αφορά στο χρονικό διάστημα από 1.1.1992 έως 5.11.2001, την ίδια αντικειμενική υπόσταση, είναι δηλαδή ταυτόσημες με τις παράνομες πράξεις που της αποδίδονται με την καταλογιστική απόφαση, η οποία στηρίζεται στις προαναφερθείσες .../29-10-2004 και .../3-5-2007 εκθέσεις ελέγχου, δεν μπορεί να αποστεί από την κρίση του ποινικού δικαστηρίου. Τούτο διότι, ο ένδικος καταλογισμός που κατά κύριο λόγο αφορά σε προσαυξήσεις λόγω εκπρόθεσμης επιστροφής εκ μέρους της εκκαλούσας του φερόμενου ως υπεξαيرهθέντος ποσού από τη διαχείριση των Χ.Ε.Π. πληρωμής ταχυδρομικών τελών, στηρίζεται αποκλειστικά στο ότι αυτή παραποίησε με πρόθεση τις αναφερόμενες στην .../29-10-2004 έκθεση ελέγχου αποδείξεις πληρωμής ταχυδρομικών τελών αποκτώντας παράνομα αντίστοιχο περιουσιακό όφελος, παραδοχή που ωστόσο ανατράπηκε στη συνέχεια από το ποινικό δικαστήριο με την αθώωσή της, έστω και λόγω αμφιβολιών. Περαιτέρω, αναφορικά με το έτος 1990, το οποίο δεν καλύπτεται από την παραπάνω ποινική απόφαση όπου αναλογεί κατά τις προαναφερθείσες εκθέσεις ελέγχου σε «υπεξαيرهθέν» ποσό ύψους 20.000

δραχμών, στο οποίο αντιστοιχούν προσαυξήσεις 52.800 δραχμών (154,95 ευρώ), το Τμήμα δέχθηκε ότι δεν αποδείχθηκε η συμμετοχή της εκκαλούσας στην παραποίηση των αντιστοιχούντων στο έτος αυτό αποδείξεων πληρωμής ταχυδρομικών τελών.

6. Με βάση τα προεκτεθέντα, το Τμήμα, κρίνοντας ότι δεν μπορεί να αποστεί από την αθωωτική κρίση του ποινικού δικαστηρίου ως προς το ότι η ήδη αναιρεσίβλητη δεν τέλεσε τις αποδιδόμενες σε αυτήν ποινικά κολάσιμες πράξεις, που έχουν την ίδια αντικειμενική υπόσταση με τις αποδοθείσες σ' αυτήν με την καταλογιστική απόφαση παράνομες πράξεις, οι οποίες αποτέλεσαν την γενεσιουργό αιτία πρόκλησης του ελλείμματος στη διαχείριση του ..., δεν έσφαλε ως προς την ερμηνεία και εφαρμογή των ως άνω διατάξεων. Ο δε λόγος αναίρεσης κατά τον οποίο πλημμελώς εφαρμόστηκε η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 5 του Κ.Δ.Δ. είναι απορριπτός ως ερειδόμενος σε εσφαλμένη προϋπόθεση, αφού αυτή δεν εφαρμόστηκε, τουναντίον, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση έκρινε ότι, λόγω της διαπιστωθείσας συνάφειας μεταξύ των πραγματικών περιστατικών και της συμπεριφοράς που αποδίδονταν στην τότε εκκαλούσα ως υπολόγου στη δημοσιονομική δίκη, μ' αυτά που αποτέλεσαν την αντικειμενική υπόσταση των ποινικά κολάσιμων πράξεων, για τις οποίες αυτή αθώθηκε στην προηγούμενη (ήδη ολοκληρωθείσα) ποινική δίκη, είχε εφαρμογή, εν προκειμένω, η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 6 της Ε.Σ.Δ.Α., η οποία υποχρεώνει το Δημοσιονομικό Δικαστήριο να απόσχει από την διατύπωση κρίσεως που θα έθετε εν αμφιβόλω το αθωωτικό αποτέλεσμα της οικείας ποινικής διαδικασίας και θα παραβίαζε, στην κρινόμενη υπόθεση, το τεκμήριο

αθωότητας της ανωτέρω. Κατά την γνώμη όμως των Συμβούλων Ασημίνας Σαντοριναίου, Ευαγγελίας - Ελισάβετ Κουλουμπίνη, Θεολογίας Γναρδέλλη, Δημητρίου Τσακανίκα και Ευφροσύνης Παπαθεοδώρου έσφαλε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, η οποία πλημμελώς δεν εφάρμοσε, ως όφειλε, τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 5 του Κ.Δ.Δ., που εφαρμόζεται αναλόγως και στην ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου δίκη (άρθρο 123 του π.δ/τος 1225/1981, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 3472/2006), με συνέπεια, το δικάσαν Τμήμα να μην εκφέρει αυτοτελή κρίση ως προς την νομιμότητα του επίδικου καταλογισμού και την ευθύνη της ήδη αναιρεσίβλητης, συνεκτιμώντας με τα λοιπά στοιχεία του φακέλου την αθωωτική απόφαση του ποινικού δικαστηρίου. Σε κάθε περίπτωση, το αντικείμενο της υπό κρίση διαφοράς, το οποίο συνίσταται κατά το μεγαλύτερο μέρος του στην επιβολή των νόμιμων προσαυξήσεων, οι οποίες επιβλήθηκαν στην ανωτέρω, λόγω της επιγενόμενης αναπλήρωσης του δημιουργηθέντος στην διαχείρισή της ελλείμματος, δεν θίγει την αθωωτική κρίση του ποινικού δικαστηρίου, αλλά συμπορεύεται μ' αυτήν, δοθέντος ότι, το ως άνω έλλειμμα, κατά ρητή παραδοχή του ποινικού Δικαστηρίου, επεστράφη από αυτήν και κατατέθηκε σε λογαριασμό του ..., λόγω της ιδιότητάς της ως υπολόγου. Όμως η γνώμη αυτή δεν εκράτησε.

7. Κατόπιν των ανωτέρω, μη υπάρχοντος άλλου αναιρετικού λόγου, η κρινόμενη αίτηση αναίρεσης πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει την από 1-10-2013 αίτηση αναίρεσης του Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με την επωνυμία «...».

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 15 Ιουνίου 2016

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ - ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΚΟΥΛΟΥΜΠΙΝΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση την 1^η Φεβρουαρίου 2017.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΥ

ΕΛΕΝΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΓΛΟΥ